

СВѢТУЛКА

ДѢТСКО СПИСАНИЕ СЪ КАРТИНКИ.

айчина
пѣсень.

Нанкай, мамино дѣте,
Ето Сънчо долетѣ.
За бавачи той ти взелъ
Вѣтръ, слънце и орелъ!
Слънцето си отиде,
И орелътъ отлетѣ,
Вѣтръко салъ останà:
Той те, маминко люлѣй,
Той ти тихо, сладко пѣй:
„Нанкай, нани, нани нà!“
Ще те пази до зори,
Ще си иде задъ гори;
Тамъ ще чуе той тогасъ
Да го пита майчинъ гласъ:
—Гдѣ ношесъ ти, синко, бѣ,
Гдѣ се скита, гдѣ летѣ:
Далъ при звѣздни висини,
Илъ при морскитѣ вълни?
—При звѣздитѣ азъ не бѣхъ
И вълнитѣ не видѣхъ:
Дѣте миличко люлѣхъ,
Нѣжно, тихичко му пѣхъ,
Както майка му сама:
„Нанкай, нани, нани нà!“

Ранъ-Босилекъ.